

Virolais-wieniläistä verta

AAMULEHTI
20.8.94

Estonia-teatterin operetissa oli tyyliä ja musiikillista laatua

Estonia-teatterin elokuisista operettivierailuista näyttää muodostuvan Tampere-talon perinnetapahtuma. Estonian laajasta ja tasokkaasta ohjelmistosta olisi tietenkin hyvä saada nähtäväksi muutakin kuin operettia, mutta virolaisten operettiesityksetkin ovat olleet sangen nautittavia varsinkin musikaalissa tasokkuudessaan.

Viime vuoden *Mustalaisparoni* jäi latteaksi lähinnä loputtomasti jaarittelevan dialogin ja maneristisen näyttämötoteutuksen vuoksi. Tämän vuoden *Wieniläisverta* vältti sudenkuopat kokonaan ja onnistui pitämään yleisön innostuneena koko sinänsä pelottavan pitkän esityksen ajan.

Ylipäätään on vaikea uskoa, että *Wieniläisverestä* voisi mis-

sään nähdä olennaisesti parempaa esitystä.

Suurin ansio produktion elävyydestä kuuluu varmasti ohjaajalle, itävaltalaiselle **Monika Wielerille**. Hänellä on runsaasti kokemusta klassisesta operetista niin koreografina kuin ohjaajanakin, mikä näkyi tapahtumien elävänä rytmityksenä.

Dialogia puujalkavitseineen oli siunatun vähän, tanseja sitäkin enemmän ja juuri tähän operettiin erittäin sopivasti. Estonia-teatterin solistit ovat jo tunnetusti taitavia näyttelijöitä, mutta Wiesler oli saanut aikaan tavallistakin irtonaisempaa näyttämötyöskentelyä.

Toinen ilon aihe on teos itse.

Wieniläisverta on olemukseltaan sikäli merkittävä operetti, että sen musiikki on aitoa Straussia, mutta mitään muuta osuutta Straussilla ei kokonaisuuteen ole. Idea oli luoda operetti käyttäen Straussin unohtuneista teoksista, mutta säveltäjä oli kuolettavan sairas eikä juuri osallistunut koko projektiin. Operetin koosti Adolph Mül-

ler, joka teki hienoa työtä.

Wieniläisverta ei ole sokeriinen ja ylitunteellinen operetti, vaan *Lepakon* ja Offenbachin operettien tapaan korostuneen kevytmielinen ja hieman kyyninenkin. Tämä onkin luonnollista, kun teos sijoittuu Wienin tanssivan kongressin aikaan ja useimpien roolihahmojen ensisijainen tehtävä on kuluttaa aikaansa. Tenoriparka yrittää pitää yllä yhtäaikaa suhdetta kahden naisen, vaimonsa ohella tietenkin.

Tällä kaikella ei varmasti-kaan ole mitään yhteyttä nykyisiin europarlamentteihin, eihän?

Paul Mägi osoittautui erinomaisen luontevaksi wieniläismusiikin johtajaksi ja orkesteri oli totuttuun tapaan hyvässä kunnossa. Hieman runsaampi, hallittu rubato olisi lisännyt eleganssia, mutta polkat ja galopit sujuivat mainiosti svengaten. Tanssilisäkkeet luontuivat hyvin toiseen ja kolmanteen näytökseen.

Kreivi Zedlaun keskeisessä roolissa **Mati Ko-rtts** lauloi kauniilla, joskin pienehköllä lyirisellä tenorillaan erinomais-

ta linjaa ja näytti uskottavalta. Hänen vaimonaan **Annika Tonuri** näytti upealta ja lauloi myös enimmäkseen hyvin. **Sirje Puura** oli temperamenttinen ja varmaotteinen **Franzi**, **Katrin Karismaa** niin tanssiessaan kuin vähemmän vaativissa laulussaan loistava **Pepi**.

Vieraalla, vaikka läheiselläkin kielellä esitetystä operetista piilee tietty kommunikaatiokatkoksen vaara. **Leena Vallisaaren** suomennos tekstityslaitteessa oli mainio, mutta dialogin seuraaminen katonrajasta saattaa käydä rasittavaksi. Tässä tapauksessa ongelma on onneksi melko vähäinen.

Edellisen *Wieniläisveren* näin vuosia sitten Wienin Volksoperissa. Siellä runsas dialogi oli ympätty täyteen ajankohtaisia huulia, jotka saivat karneaa wieniläismurretta ymmärtävän yleisön nauramaan katketakseen ja taukoamatta.

Estonian esitys ei ollut samalla tavalla kuoliaaksinaurattava, mutta ehdottomasti paremmin laulettu ja soitettu.

PEKKA VAAJALAHTI

MUSIIKKI

Johann Strauss: Wieniläisverta ensi-ilta Tampere-talossa 18.8. Estonia-teatterin solistit, baletti, kuoro ja orkesteri, joht. Paul Mägi. Ohjaus Monika Wiesler.

Jukka Vuokola

Ei mikään kuoliqaaksinaurattaja, mutta musiikillisesti erinomainen: Estonia-teatterin jo perinteeksi muodostunut elokuun operettivierailu toi Tampereelle tällä kertaa Wieniläisverta. Vierailu oli viimevuotista tasokkaampi.